

Og økonomiministeren har sagt: »Regeringen har ingen planer om at ændre på 40-procents-afgiften ved udbetaling af kapitalpensioner.«

I det hele taget har ministeren udstedt mange løfter til pensionsopsparene og udstedt mange løfter til boligejerne og til erhvervslivet og til danskerne som helhed. Og der er ikke brug for nogen indgreb, har økonomiministeren sagt mange gange.

Derfor vil jeg trygt overlade det til den danske befolkning, vælgerne og de radikale tillidsfolk at vurdere, om det er økonomiministeren, der har ret, eller det er Venstre, der har ret.

Til skatteministeren: Jeg er helt enig i hans konklusion, nemlig at det jo ikke er så underligt, at det endte, som det gjorde. Det er vi enige om. Afstanden er simpelt hen for stor. Vi er uenige om fundamentale ting.

Men når skatteministeren lader, som om han nærmest har brudt et løfte ved at afskaffe lejeværdien, vil jeg godt sige, at så vil jeg næsten have foretrukket, at skatteministeren havde holdt sit løfte, for den ejendomsværdibeskatning, som kommer i stedet, er langt hårdere og er forberedt til en langt større stigning, således som det også står i aftalen med Kommunernes Landsforening. Og derfor er det altså – hvis jeg skal sige det venligt – lidt hyklerisk at lade, som om det er en indrømmelse til boligejerne at fjerne lejeværdien og indføre en skat, der er meget værre.

Det kan man bruge meget polemik på, men det er ærligt talt gennemskuet af befolkningen.

Når det gælder kapitalpension – som er et andet springende punkt og en af årsagerne til, at vi ikke har kunnet blive enige – så er det utroligt, at man vil foretage sådan et indgreb over for 800.000 danskere, som har valgt denne pensionsform, og det er urimeligt.

Så er der det, at den helt generelle grundholdning til samfundsudviklingen er forskellig:

Vi vil ikke have en 9-procents-bruttoskat i stedet for en 8-procents. Vi vil ikke have et 59-procents-skatteloft i stedet for et 58-procents. Vi vil ikke have højere skatter, og vi vil ikke have højere afgifter; vi vil ikke have et højere skattetryk.

Regeringen vil noget andet: Den vil gerne have et højere skattetryk, og den vil gerne have flere offentlige udgifter; den har opgivet kampen imod de offentlige udgifter. Den har ingen visioner, og den har kun ord og analyser, men ingen handlinger.

Og dér er det – som jeg har sagt tidligere i dag – på ét punkt befriende for den danske befolkning at opdage, at der altså er forskel, og at det ikke er ligegyldigt, hvordan man stemmer:

Hvis man stemmer på Det Radikale Venstre, Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet, så får man en større offentlig sektor, større skatter og mindre frihed.

Hvis man stemmer på Venstre, De Konservative, CD, Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, så får man et mindre skattetryk, så får man en bedre offentlig sektor, så får man mere valgfrihed, og så får man et bedre erhvervsliv, og dermed får man en større sikkerhed for det velfærdssamfund, som vi alle sammen gerne vil have kan fortsætte på lang sigt.

Befolkningen har et klart valg, og det synes jeg er rart midt i det triste ved dette indgreb: at man nu har kunnet vise, at det er ikke lige fedt alt sammen herinde, at vi ikke er indspiste eller sammenspiste, at vi ikke har de samme meninger, at vi faktisk har forskellige grundholdninger.

Min eneste skuffelse på Venstres vegne er så, at Det Radikale Venstre er ovre på den anden side, i forhold til, hvad vi kunne have forventet ud fra det kendskab, vi har haft til partiets politik igennem mange år. Men det er jo en skuffelse, som vælgerne og partiets tillidsmænd så bare må tage stilling til, hvilket de altså også gør i disse dage offentligt.

Sammenfattende vil jeg sige til skatteministeren:

Vi er i hvert fald enige om én ting, nemlig at det ikke er så underligt, at det gik, som det gik, for vi har simpelt hen for forskellige meninger. Og det er måske også en gang imellem sundt for det danske demokrati, at man kan vise, at der findes forskellige holdninger til, hvordan samfundsudviklingen skal være, og at vi derfor stemmer forskelligt.

Anden næstformand (Henning Grove):
Økonomiministeren og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Frank Aaen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):
Det er utrolig rørende at høre på hr. Peter Brixtofte; men det ville jo være rart, hvis hr. Peter Brixtofte fulgte med i, hvad der bliver sagt.

På årsmødet i Rådet for Forsikring og Pension i maj måned i år sagde jeg i mit indlæg, at